

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 18C/347/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715213471
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Janette Nôtová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2016:6715213471.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudkyňou Mgr. Janette Nôtovou, v právnej veci žalobcu: AB 1 B. V., Amsterdam, Strawinskylaan 933, PSČ 1077XX, Holandské kráľovstvo, právne zastúpený: Advokátska kancelária Goliašová Gabriela, s. r. o., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 47 234 679, proti žalovanej: Q. Z., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom P. XXX, XXX XX I., O. K. E.Á. XX, XXX XX Z., občan SR, o zaplatenie sumy 4.371,64 € s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 2.130,04 € a úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne:
-zo sumy 2.641,87 € od 25. 02. 2015 do 24. 03. 2015,
-zo sumy 2.441,87 € od 25. 03. 2015 do 13. 05. 2015,
-zo sumy 2.230,04 € od 14. 03. 2015 do 21. 07. 2015,
-zo sumy 2.130,04 € od 22. 07. 2015 do zaplatenia,
pričom súd p o v o ľ u j e žalovanej zaplatiť dlh v splátkach po 200,00 € mesačne, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku, vždy do každého 20-teho dňa v mesiaci až do úplného zaplatenia dlhu, pod hrozbou straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo len jednej splátky.

Vo zvyšnej časti sa žaloba žalobcu z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca podal na tunajšom súde dňa 23. 09. 2015 žalobu, v ktorej žiadal, aby súd zaviazal žalovanú, zaplatiť mu čiastku 4.371,64 €, vyčíslený ročný úrok z omeškania vo výške 121,90 € a úrok z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 4.371,64 € od 05. 09. 2015 do zaplatenia a nahradil mu trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca získal pohľadávku na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 05. 02. 2015 od spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s. (ďalej len HCS). HCS a žalovaná uzavreli dňa 16. 09. 2013 Úverovú zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 5.000,00 €. Žalovaná sa zaviazala peňažné prostriedky vrátiť v 48 pravidelných mesačných splátkach po 194,83 €. Keďže sa dostala do omeškania s úhradou svojho záväzku, listom zo dňa 05. 02. 2015 vyzval veriteľ žalovanú k splateniu celého zostatku úveru, ktorý pozostával za nezaplatených splátok po splatnosti, upomienky, zmluvných pokút, ak boli vygenerované, zo zosplatnených budúcich splátok. Takto bolo postupované v zmysle Hlavy 18 Úverových zmluvných podmienok, na základe ktorých boli účtované upomienky a zmluvné pokuty, ktorý postup bol hodnotený rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 1Co 136/2012 zo dňa 25. 02. 2013 ako súladný so zákonom. Úrok z omeškania si žalobca uplatňoval od 24. 02. 2015 t. j. 15-ty deň odo dňa odoslania výzvy na zosplatnenie celého úveru, a ktorý bol účtovaný z dlhu pri zohľadnení jednotlivých splátok žalovanej do dňa vyhotovenia žaloby, t. j. do 04. 09. 2015, vyčíslený v sume 121,90 €. Úrok z omeškania si žalobca ďalej uplatňoval od nasledujúceho dňa až do zaplatenia celého dlhu. Uplatnená istina vo výške 4.371,64 € pozostáva z istiny vo výške 78,60 €,

zosplatennej istiny vo výške 3.999,01 €, úroku vo výške 247,65 €, poplatku za upomienku vo výške 24,00 €, poistenia vo výške 22,38 €.

Žalobca bol súdom vyzvaný k vyjadreniu sa súdneho prieskumu zmluvy z hľadiska ochrany spotrebiteľa, ktorú súd poskytuje ex offa. Výzva bola doručená právnomu zástupcovi žalobcu dňa 03. 03. 2016. Žalobca bol vyzvaný na predloženie Zmluvy o postúpení pohľadávky za účelom preukázania aktívnej legitímácie a k posúdeniu úverovej zmluvy súdom, kedy súd zistil absenciu povinných náležitostí zmluvy, na základe čoho sa zmluva považuje za bezúčelnú a bez poplatkov. Žalobca na výzvu súdu zaslal Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 05. 02. 2015, k súdnomu prieskumu zmluvy sa nevyjadril.

Žalovanej bola žaloba doručená do vlastných rúk dňa 02. 03. 2016, žalovaná sa písomne k žalobe nevyjadrila.

Súd vo veci vykonal dokazovanie na pojednávaní dňa 12. 04. 2016 a to v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu. Tento bol na pojednávanie predvolaný riadne a včas, svoju neúčast písomne ospravedlnil a požiadal, aby bolo pojednávanie vykonané v jeho neprítomnosti, čím boli splnené podmienky ustanovenia § 101 ods.2 O. s. p. Súd po oboznámení žaloby, výsluchu žalovanej a oboznámením listinných dokladov zistil nasledujúci skutkový a právny stav.

Žalovaná na pojednávaní potvrdila, že jej bola spoločnosťou Home Credit Slovakia poskytnutá čiastka 5.000,00 €. Spočiatku úver splácala, následne však došlo k zmene zamestnania, kde sa jej znížil príjem a nevládala pôžičku uhrádzať. Preto ju splácala len nepravideľne a napokon ju prestala platiť. Zo strany veriteľa jej začali chodiť výzvy pre neplatenie a napokon jej prišla výzva, aby celú pôžičku zaplatila naraz. Kontaktovala veriteľa na telefónnom čísle, kde jej bolo uvedené, aby splácala, koľko sa jej dá, ale vec bude vymáhaná súdnou cestou. Poslednú splátku uhradila v júli 2015 vo výške 100,00 €, odvtedy na úvere neuhradila nič. Poukázala na to, že nie je schopná celú pôžičku zaplatiť naraz a požiadala, aby jej bolo umožnené, zaplatiť dlh v splátkach maximálne do 200,00 € mesačne. Toho času je zamestnaná ako predavačka, zmluvu má len do 07. 04. 2016, doposiaľ jej predĺžená nebola. Pokiaľ k tomu nedôjde, bude evidovaná na úrade práce. Intenzívne si však hľadá nové zamestnanie a splátky by bola schopná splácať za výpomoci tretej osoby. Je rozvedená, stará sa o syna, ktorý je študentom strednej školy, býva v podnájme, za ktorý platí 315,00 € mesačne, spláca ďalšiu pôžičku vo VÚB po 50,00 € mesačne.

K aktívnej legitímácii žalobcu súd vyžiadal Zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorú žalobca doložil. Tým mal súd preukázať aktívnu legitímáciu žalobcu. Súd len uvádza, že pokiaľ došlo k oznámeniu o postúpení pohľadávky (čl. 18, 19), žalobca nedoložil dôkaz, či toto oznámenie bolo skutočne žalovanej aj doručované.

Spoločnosť Home Credit Slovakia a žalovaná uzavreli dňa 16. 09. 2013 Zmluvu o bezúčelovom úvere, predmetom ktorého bolo poskytnutie úveru vo výške 5.000,00 €. Bol dojednaný počet splátok 48 po 194,83 €, ročná úroková sadzba 32,30 %, RPMN od 36,7 do 39,0 % s odkazom, že presná hodnota RPMN závisí odo dňa poskytnutia úveru a klient súhlasí s tým, že presná výška RPMN mu bude oznámená po poskytnutí úveru. Priemerná hodnota RPMN bola 20,83 %. Celková čiastka splatná spotrebiteľom bola 8.993,76 €, lehota splatnosti na 48 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15-teho dňa v poslednom mesiaci. K termínu splatnosti splátok bol uvedený odkaz, že prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15-ty deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. Neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o úvere sú Úverové podmienky a klient svojim podpisom potvrdil ich prevzatie, aj to, že bol s nimi oboznámený, a že sú mu všetky ustanovenia zrozumiteľné, prejavuje súhlas byť s nimi viazaný.

Podľa Úverových podmienok Hlava 5, § 1, klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver a to v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti sú určené v zmluve. V jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, poplatok za vedenie účtu, úroky, prípadne úhrada za poistenie a poplatok za možnosť zmeny splátky, ak z údajov v zmluve nevyplýva inak. Podľa Hlavy 7, § 3, je klient povinný celý čerpaný úver splatiť na požiadanie spoločnosti v prípade, že: a) oneskoril sa s platením aspoň dvoch splátok, alebo sa oneskoril s platením jednej splátky po dobu

dlhšiu ako 3 mesiace. Podľa Hlavy 18, § 1, v prípade omeškania klienta s úhradou splátky, je spoločnosť oprávnená mu vyúčtovať poplatok za upomienku vo výške 5,00 € v prípade prvej upomienky a 12,00 € v prípade druhej a ďalšej upomienky. Podľa § 2, v prípade omeškania klienta je spoločnosť oprávnená mu vyúčtovať zmluvnú pokutu vo výške 17,00 €, ktorá je vyúčtovaná maximálne 1x za dobu trvania zmluvy.

Výzvou zo dňa 05. 02. 2015 bola žalovaná vyzvaná spoločnosť HCS k splateniu celého dlhu vo výške 5.083,47 € a to najneskôr do 15-tich dní od odoslania výzvy. K výzve bol pripojený podací hárok.

Podľa výpisu čerpania splátok a úhrad bol dňa 17. 09. 2013 poskytnutý žalovanej úver vo výške 5.000,00 € bankovým prevodom. Prvú splátku žalovaná uhradila 17. 10. 2013, ďalej uhrádzala pravidelne mesačné splátky do šiestej splátky, siedmu splátku neuhradila, následné splátky uhrádzala s oneskorením, od 09/2014 prestala uhrádzať splátky a ďalšie úhrady vykonávala nepravidelne v roku 2015 po zosplatnení úveru a to 200,00 € dňa 20. 02. 2015, 200,00 € dňa 24. 03. 2015, 211,83 € dňa 13. 05. 2015 a 100,00 € dňa 21. 07. 2015. Celkovo žalovaná zaplatila na úvere 2.869,96 €.

Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 01. 05. 2014, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Podľa ods.2 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. Podľa ods.3, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Podľa ods.4, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Na základe citovaného zákonného ustanovenia nie sú žiadne pochybnosti a žalobca to ani nenamietal, že spor, ktorý je predmetom tohto konania vznikol medzi dodávateľom služby pri výkone jeho obchodnej činnosti (poskytovanie úverov) a žalovanou ako spotrebiteľom jeho úverovej služby, t. j., že ide o zmluvu spotrebiteľskú. V spotrebiteľských vzťahoch majú prednosť osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva tak, ako to má na mysli citované znenie ust. § 52 ods. 2 OZ zmluvu a sporný vzťah sa má posúdiť vo svetle cieľov smernice Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách („smernica“).

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného do 30.04.2014 (platné znenie v čase uzavretia zmluvy), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Podľa ods. 2, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného do 30.04.2014, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa ods. 2, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného do 30.04.2014 poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právny predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 Nariadenia vlády SR č. 586/2008 Z. z. účinný od 01. 02. 2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Úroková sadzba Európskej centrálnej banky od 10. 09. 2014 do 15. 03. 2016 bola vo výške 0,05 %.

Na základe takto zisteného skutkového a právneho stavu súd konštatuje, že medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a. s. a žalovanou došlo k vzniku záväzkovo-právneho vzťahu na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, t. j., že sa jedná o vzťah spotrebiteľský, čo medzi účastníkmi sporné nebolo. Súd ex offo spotrebiteľskú zmluvu podrobil kontrole z hľadiska dodržiavania práv spotrebiteľa. Záväzkový vzťah sa spravuje právnym režimom zákona č. 129/2010 Z. z. Preskúmaním Úverovej zmluvy súd konštatuje, že zmluva neobsahuje povinné náležitosti a to konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, ktorý termín bol už opakovane prezentovaný vo viacerých súdnych rozhodnutiach a považuje sa za presné dátumové vyčíslenie konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru tak, aby spotrebiteľ bez akýchkoľvek pochybností mal vedomosť o tom, aký je posledný dátum splatnosti jeho záväzku, do ktorého vstúpil. Súd len uvádza, že pokiaľ je určená lehota splatnosti na 48 mesiacov po poskytnutí úveru, nie je zrejmé, od kedy začína plynúť táto lehota splatnosti, to znamená, či odo dňa podpísania Úverovej zmluvy alebo odo dňa skutočného čerpania úveru, prípadne 48 mesiacov od splatnosti prvej splátky, pričom splatnosť prvej splátky rovnako nie je určito dojednaná, rovnako je neurčito dojednaný termín splatnosti splátok. Tento termín je stanovený len odkazom s popisom tak, že prvá splátka má byť splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru a pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci, splatnosť druhej nasledujúcej splátky je vždy 15-ty deň v kalendárnom mesiaci od kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. Takáto konštrukcia splatnosti splátok je značne nejasná a neurčitá. Žalobcovi, resp. jeho právnenému predchodcovi predsa nemôže robiť žiaden problém určiť termín splatnosti splátok jednoznačne a určito. Rovnako údaj o RPMN nezodpovedá zákonnej úprave, pretože v zmluve je uvedený rozsah RPMN od 36,7 % do 39,0 % s tým, že presnú hodnotu mala spoločnosť dodatočne oznámiť klientovi, žalobca však nijako nepreukázal, či skutočne k takémuto oznámeniu vôbec došlo. Poskytovateľ spotrebiteľského úveru je povinný postupovať v súlade s prijatou zákonnou úpravou, ktorá je pre neho záväzná bez ohľadu na to, ako sa sám rozhodol poskytovať služby, pokiaľ mu ním zvolený postup neumožňuje dodržať povinné zákonné ustanovenia, musí znášať aj následky nedodržania zákonného postupu. Súd konštatuje, že takto stanovený údaj RPMN nie je jednoznačne určitý a vôbec nemožno vyvodiť, prečo takto bolo v tomto konkrétnom prípade postupované. V zmluve rovnako chýba termín splatnosti jednotlivých splátok, nie je zrejmé, ktorá časť splátky sa má použiť na úhradu istiny, úroku a príp. poplatkov. Tým zmluva nesplňa náležitosti podľa § 9 ods.2 písm. f/, písm. j/, písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. V súlade s ustanovením § 11 ods.1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Z toho dôvodu súd pristúpil k vyčísleniu dlhu bez zohľadnenia dohodnutých úrokov a poplatkov, kedy žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 5.000,00 €, na ktorom uhradila sumu 2.869,96 €. Súd preto konštatuje, že

nárok žalobcu na ďalšie plnenie z Úverovej zmluvy je daný vo výške 2.130,04 €. V prevyšujúcej časti bola žaloba žalobcu zamietnutá.

Súd mal za preukázané, že žalovaná bola v omeškaní s plnením dojednaných splátok a v súlade so zmluvnými dojednaniami právny predchodca žalobcu oprávnene pristúpil k mimoriadnemu zosplatneniu dlhu. Žalovaná sa tak dostala do omeškania s plnením peňažného dlhu, pričom v zmysle výzvy mala dlh zaplatiť do 15-tich dní od odoslania výzvy, ktoré v žalobe žalobca stanovil na 24. 02. 2015. Súd potom konštatuje, že od nasledujúceho dňa patrí žalobcovi uplatnený úrok z omeškania, ktorý súd vyčíslil v súlade s predpismi občianskeho práva pri zohľadnení jednotlivých splátok v roku 2015 zo strany žalovanej.

Ďalej sa súd zaoberal žiadosťou žalovanej, umožniť jej zaplatiť dlh v splátkach. Žalovaná preukázala, že nie je v jej finančných možnostiach bez vážneho ohrozenia finančnej a rodinnej situácie, zaplatiť dlh naraz a preto v súlade so žiadosťou žalovanej jej súd povolil zaplatiť dlh v splátkach po 200,00 € mesačne, pričom určil, že tieto splátky bude povinná uhrádzať od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku, vždy do každého 20-teho dňa v mesiaci. V prípade, že čo len jednu splátku neuhradí, celý dlh sa stane zročným a žalovaná stratí výhodu splátok, bude musieť uhradiť celý dlh naraz (§ 160 ods.1 O. s. p.).

O trovách konania rozhodoval súd podľa § 142 ods.2 O. s. p., kedy patrí náhrada trov konania podľa pomeru úspechu. Súd konštatuje, že účastníci konania boli zhruba v rovnakom pomere úspešní a preto vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,

9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
10. bol odvolacím súdom schválený zmier,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.
1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,
4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa,
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).